

The Atonement of Jesus Christ Provides the Ultimate Rescue

By Elder Quentin L. Cook
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Единението на Исус Христос осигурява окончателното избавление

От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

April 2025 general conference

As we turn to Jesus Christ, the Savior of the world, He rescues us from the storms of life through His Atonement.

The Atonement of Jesus Christ provides the ultimate rescue from the trials we face in this life. President Russell M. Nelson assigned me to dedicate the Casper Wyoming Temple late last year. It was a profound, emotional, and spiritual experience. It brought into clear focus the role temples play in rescuing God's children through the Savior's Atonement.

The stakes in the Casper Wyoming Temple District include a portion of the overland trail used by Latter-day Saint pioneers between 1847 and 1868. In preparation for the temple dedication, I reread some of the history of the trail along the Platte River near Casper and continuing to Salt Lake City. The trail had been a thoroughfare for hundreds of thousands of western emigrants. My primary emphasis was the more than 60,000 Latter-day Saint pioneers who traveled the trail.

Most of our pioneers came by wagon, but about 3,000 crossed in 10 handcart companies. Eight of these handcart companies made the monumental trek with remarkable success and few deaths. The Willie and Martin handcart companies of 1856 were the exception.

I reviewed the accounts of the Willie and Martin handcart companies from the time

Като се обръщаме към Исус Христос, Спасителя на света, Той ни избавя от бурите на живота чрез Своето Единение.

Единението на Исус Христос осигурява окончателното избавление от изпитанията, които срещаме в този живот. Президент Ръсел М. Нелсън ми възложи да осветя храма Каспър Уайоминг в края на миналата година. Това беше едно дълбоко емоционално и духовно преживяване. То хвърли светлина върху ролята на храмовете за избавлението на Божиите чеда чрез Единението на Спасителя.

Коловете в окръга на храма Каспър Уайоминг включват част от сухоземния маршрут, използван от пионерите светии от последните дни между 1847 и 1868 г. За да се подготвя за освещаването на храма, аз прочетох отново част от историята на този маршрут по течението на река Плат Ривър близо до Каспър, който продължава до Солт Лейк Сити. Това е бил транзитен маршрут за стотици хиляди емигранти, отиващи на Запад. Основният ми фокус беше върху повече от 60 000-те пионери светии от последните дни, които са пътували по този маршрут.

Повечето от нашите пионери са дошли с фургони, но около 3000 са пътували в 10 групи с ръчни колички. Осем от тези групи с ръчни колички успяват да направят този паметен преход със забележителен успех и много малко жертви. Изключение правят групите с ръчни колички, водени от Уили и Мартин през 1856 г..

Прегледах разказите на групите с ръчни колички на Уили и Мартин от момента, кога-

the terrible weather conditions commenced. I became intimately aware of the challenges they faced at the crossing of the Sweetwater River, Martin's Cove, Rocky Ridge, and Rock Creek Hollow.

Between Storms, by Albin Veselka

I had not been inside the Casper Temple prior to the dedication. When I entered the foyer, my attention was immediately drawn to an original handcart painting titled *Between Storms*. The painting was clearly not intended to depict the tragedies that had occurred. As I gazed at it, I thought, "This painting is correct; the vast majority of handcart pioneers did not experience tragedies." I could not help feeling that this is like life in general. Sometimes we are between storms and sometimes between clouds and sunshine.

Heaven's Portal, by Jim Wilcox

When I turned to the original painting on the other wall, titled *Heaven's Portal*, I realized that this beautiful summer painting of what was called "Devil's Gate," with the calm and clear Sweetwater River flowing through it, presented the beauty of the Lord's creation, not just the challenges the pioneers faced in that horrible winter season.

Then I looked forward, behind the recommend desk, and saw a beautiful painting of the Savior. This immediately invoked overwhelming feelings of gratitude. In a world of great beauty, there are also enormous challenges. As we turn to Jesus Christ, the Savior of the world, He rescues us from the storms of life through His Atonement in accordance with the Father's plan.

For me, the foyer was a perfect preparation for the temple ordinance rooms that allow us to receive the ordinances of exaltation, to make sacred covenants, and to fully accept and experience the blessings of the Savior's Atonement. The Father's plan of happiness is based on the Savior's atoning rescue.

The pioneer experience provides Latter-day Saints with a unique historical tradition and a

то започват тежките метеорологични условия. Запознах се в дълбочина с трудностите, които са имали при прекосяването на река Суитуотър Ривър, пещерата Мартинс Коув, хребета Роки Ридж и котловината Рок Крик Халоу.

Between Storms(Между бурите), от Албин Веселка

Не бях влизал в храма Каспър преди освящаването. Когато влязох във фойето, вниманието ми веднага беше приковано от една авторска картина с ръчна количка, озаглавена *Between Storms*(Между бурите). Картината видимо нямаше за цел да изобразява трагедиите, които са се случили. Докато я разглеждах, си помислих: „Тази картина е вярна; преобладаващата част от пионерите с ръчни колички не са преживели трагедии“. Нямаше как да не почувствам, че това е както в живота като цяло. Понякога сме между бури, а понякога сме между слънцето и мрака.

Heaven's Portal(Входът на небесата), от Джим Уилкокс

Когато се обърнах към авторската картина на другата стена, озаглавена *Heaven's Portal*(Входът на небесата), аз осъзнах, че тази красива лятна картина, изобразяваща място, наречено „Дяволската врата“, със спокойната и бистра река Суитуотър Ривър, която тече оттам, изобразява красотата на творението на Господ, а не само трудностите, пред които са били изправени пионерите през онази ужасна зима.

Тогава погледнах напред, зад рецепцията, и там видях една красива картина на Спасителя. Това веднага предизвика завладяващо чувство на благодарност. В свят, изпълнен с невероятна красота, има също и огромни трудности. Като се обръщаме към Исус Христос, Спасителя на света, Той ни избавя от бурите на живота чрез Своето Единение в съответствие с плана на Отца.

За мен фойето бе съвършената подготовка към стаите за храмови обреди, в които можем да получаваме обредите на възвисяване, да сключваме свещени завети и напълно да приемаме и изпитваме благословиите на Единението на Спасителя. Планът на щастие на Отца се основава на единителното избавление на Спасителя.

Преживяното от пионерите дава на светиите от последните дни една уникална

powerful collective spiritual legacy. For some, the migration had been years in the making after being forcefully driven from both Missouri and Nauvoo. For others, it began after President Brigham Young announced the handcart plan, which was intended to make emigration more affordable. The handcarts cost much less than wagons and oxen.

A missionary in England, Millen Atwood, said that when the handcart plan was announced, “it ran like fire in dry stubble, and the hearts of the poor Saints leapt with joy and gladness.” Many had “prayed and fasted day after day, and night after night, that they might have the privilege of uniting with their brethren and sisters in [the] mountains.”

Most of the handcart Saints experienced hardship but avoided major adverse events. But two handcart companies, the Willie company and the Martin company, experienced starvation, exposure to freezing weather, and many deaths.

Most of these travelers sailed from Liverpool, England, in May of 1856 aboard two ships. They arrived at the handcart outfitting site in Iowa City in June and July. Despite warnings, both companies departed for the Salt Lake Valley too late in the season.

President Brigham Young first became aware of the perilous situation of these companies on October 4, 1856. The next day he stood before the Saints in Salt Lake City and said, “Many of our brethren and sisters are on the plains with handcarts, ... and they must be brought here; we must send assistance to them ... before the winter sets in.”

He asked the bishops to provide 60 mule teams, 12 or more wagons, and 12 tons (10,886 kg) of flour and proclaimed, “Go and bring in those people now on the plains.”

The combined number of pioneers in the Willie and Martin handcart companies was approximately 1,100. Some 200 of these precious Saints died along the trail. Without the timely rescue, many more would have perished.

The winter storms began nearly two weeks

историческа традиция и въздействащо колективно духовно наследство. За някои от тях пътуването продължава с години, след като са били насилствено прогонени от Мисури и Наву. За други, то започва, след като президент Бригъм Йънг обявява плана за ръчните колички, който има за цел да направи миграцията по-евтина. Ръчните колички струват много по-малко от фургоните и воловете.

Когато планът за ръчните колички е обявен, един мисионер в Англия, Милън Атууд, казва: „Разпространи се като огън на стърнище, а сърцата на бедните светии подскачаха от радост и ликуване“. Много хора са се „молили и постили в продължение на много дни и нощи, за да могат да имат привилегиите да отидат при своите братя и сестри в планините“.

Повечето от светиите с ръчни колички преживяват затруднения, но не и големи неблагоприятни събития. Но две групи с ръчни колички, групата на Уили и групата на Мартин, преживяват глад, смразяващи температури и множество смъртни случаи.

Повечето от тези пътуващи тръгват от Ливърпул, Англия, през май 1856 г. с два кораба. Те пристигат на мястото в град Айова Сити, на което се предоставят ръчните колички, през месеците юни и юли. Въпреки предупрежденията, и двете групи заминават за долината на Соленото езеро прекалено късно през сезона.

Президент Бригъм Йънг за първи път научава за бедственото положение на тези групи на 4 октомври 1856 г. На следващия ден той се изправя пред светиите в Солт Лейк Сити и казва: „Много наши братя и сестри се намират в равнините с ръчни колички (...) и трябва да бъдат доведени тук; ние трябва да им изпратим помощ (...) преди зимата да дойде“.

Той отправя молба към епископите да предоставят 60 впряга с мулета, 12 или повече фургона и 12 тона брашно и заявява: „Вървете и доведете тук онези хора от равнините“.

Общият брой на пионерите в групите с ръчни колички на Уили и Мартин е приблизително 1100. Около 200 от тези безценни светии загиват по маршрута. Без своевременната спасителна акция още много са щели да загинат.

Зимните бури започват почти две сед-

after the first rescuers left Salt Lake City. The accounts of members of the Willie and Martin companies describe devastating challenges after the storms began. These accounts also depict the great joy when the rescuers arrived.

Describing the arrival scene, Mary Hurren said: "Tears streamed down the cheeks of the men, and the children danced for joy. As soon as the people could control their feelings, they all knelt down in the snow and gave thanks to God."

Two days later, the Willie company had to travel the most difficult part of the trail, going over Rocky Ridge, in a freezing storm. The last of them didn't reach camp until 5:00 the next morning. Thirteen people died and were buried in a common grave.

On November 7, the Willie company was nearing the Salt Lake Valley, but that morning there were still three deaths. Two days later, the Willie company finally reached Salt Lake, where they had a marvelous greeting and were welcomed into the homes of the Saints.

That same day, the Martin company was still 325 miles (523 km) back on the trail, continuing to suffer from cold and inadequate food. A few days earlier, they had crossed the Sweetwater River to reach what is now called Martin's Cove, where they hoped to find protection from the elements. One of the pioneers said, "It was the worst river crossing of the expedition." Some of the rescuers—like my great-grandfather David Patten Kimball, who was just 17 years old, along with his young friends "George W. Grant, Allen Huntington, Stephen Taylor, and Ira Nebeker—spent hours in the frigid water," heroically helping the company make the Sweetwater crossing.

While this event has received much attention, as I learned more about the rescuers, I realized that all of them were following the prophet and played critical roles in saving the stranded Saints. All the rescuers were heroic, as were the emigrants.

Studying their story, I appreciated the precious relationships and the long-term eternal vision among the emigrants. John and Maria Lin-

мици, след като първите спасители напускат Солт Лейк Сити. Разказите на членове на групите на Уили и Мартин описват ужасни промеждия след започването на бурите. Тези разкази също така обрисуват и великата радост, когато спасителите пристигат.

Описвайки сцената при пристигането, Мери Хърън казва: „Сълзи се стичаха по бузите на мъжете, а децата танцуваха от радост. Веднага щом хората съумяха да овладеят емоциите си, те всички коленичиха в снега и отдадоха благодарности на Бог“.

Два дни по-късно се налага групата на Уили да пропътува в смразяваща буря най-трудната част от маршрута, преминаващ над хребета Роки Ридж. Последните достигат лагера едва в 5 ч. на следващата сутрин. Тринадесет души загиват и са погребани в общ гроб.

На 7 ноември групата на Уили приближава долината на Соленото езеро, но в същата сутрин отново трима души умират. Два дни по-късно хората от групата на Уили най-после достигат Солт Лейк Сити, където ги очаква удивително посрещане и те са подслонени в домовете на светиите.

В същия ден групата на Мартин е все още на 523 километра назад по маршрута, продължавайки да страда от студа и недостига на храна. Няколко дни преди това те са прекосили река Суитуотър Ривър и са достигнали мястото, което днес наричаме Мартинс Коув, където се надявали да намерят защита от атмосферните условия. Един от пионерите казва: „Това беше най-лошото прекосяване на река от експедицията“. Някои от спасителите, сред които и працядо ми, Дейвид Патън Кимбъл, който бил само на 17 години, заедно с младите си приятели „Джордж У. Грант, Алън Хънтингтън, Стивън Тейлър и Айра Небъкър, прекарват часове в ледената вода“, като героично помагат на групата да успее да прекоси река Суитуотър.

Макар това събитие да е получило много внимание, когато научих повече за спасителите, аз осъзнах, че те всички са следвали пророка и са имали важна роля в спасяването на бедстващите светии. Всички спасители са герои, както и емигрантите.

Изучавайки тяхната история, аз оцених драгоценните взаимоотношения сред емигрантите и тяхната дългосрочна вечна визия.

ford and their three sons were members of the Willie company. John died hours before the first rescuers arrived. He had told Maria that he was glad they had made the journey. "I shall not live to reach Salt Lake," he said, "but you and the boys will, and I do not regret all we have gone through if our boys can grow up and raise their families in Zion."

President James E. Faust provided this marvelous summary: "In the heroic effort of the handcart pioneers, we learn a great truth. All must pass through a refiner's fire, and the insignificant and unimportant in our lives can melt away like dross and make our faith bright, intact, and strong. There seems to be a full measure of anguish, sorrow, and often heartbreak for everyone, including those who earnestly seek to do right and be faithful. Yet this is part of the purging to become acquainted with God."

In His eternity-shaping Atonement and Resurrection, the Savior broke "the bands of death, having gained the victory over death" for everyone. For those who have repented of sins, He has "taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice."

Without the Atonement, we cannot save ourselves from sin and death. While sin can play a significant role in our trials, life's adversities are compounded by mistakes, bad decisions, evil actions by others, and many things outside of our control.

Preach My Gospel teaches: "As we rely on Jesus Christ and His Atonement, He can help us endure our trials, sicknesses, and pain. We can be filled with joy, peace, and consolation. All that is unfair about life can be made right through the Atonement of Jesus Christ."

During this Easter season, our focus is on the Savior and His atoning sacrifice. The Atonement provides hope and light at a time that for many seems dark and dreary. President Gordon B. Hinckley declared, "When all of history is examined, ... [there is] nothing ... so wonderful, so

Джон и Мария Линфорд и тримата им синове били членове на групата на Уили. Джон починал само часове преди да пристигнат първите спасители. Той казал на Мария, че се радва, че са тръгнали на това пътуване. „Няма да доживея да пристигна в Солт Лейк – казал той, – но ти и момчетата ще успеете и аз не съжалявам за това, през което преминахме, ако момчетата могат да пораснат и да отгледат семействата си в Сион.“

Президент Джеймс Е. Фауст прави това чудесно обобщение: „От героичното усилие на пионерите с ръчни колички ние научаваме една велика истина. Всички трябва да преминем през огъня на пречиствача, така че незначителните и маловажните неща в живота ни да бъдат претопени като шлага и да стане вярата ни ярка, непокътната и силна. Изглежда да има достатъчно страдания, скръб и често силни разочарования за всички, включително за онези, които искрено се стремят да вършат правилното и да бъдат верни. И все пак това е част от пречистването, за да опознаем Бог“.

Чрез Единението и Възкресението Си, които оформят вечността, Спасителят „скъсва връзките на смъртта, печелейки победата над смъртта“ за всички. За онези, които са се покаяли за греховете си, Той е „взел върху си тяхното нечестие и техните прегрешения, изкупил ги и задоволил изискванията на правосъдието“.

Без Единението ние не можем да спасим себе си от греха и смъртта. Макар че грехът може да играе значима роля в нашите изпитания, негодите в живота се засилват от грешки, лоши решения, зли действия на други хора и много неща, които са извън нашия контрол.

ВПроповядвайте Моето Евангелие учим: „Когато се уповаваме на Исус Христос и Неговото Единение, Той може да ни помага да устояваме на своите изпитания, болести и болка. Можем да бъдем изпълнени с радост, мир и утешение. Всяка несправедливост в живота може да бъде поправена чрез Единението на Исус Христос“.

По време на тези великденски празници, нашият фокус е върху Спасителя и Неговата единителна жертва. Единението дава надежда и светлина във време, което за много хора изглежда тъмно и мрачно. Президент Гордън Б. Хинкли заявява: „Когато цялата история бъде

majestic, so tremendous as this act of grace.”

I share three recommendations which I think are particularly relevant for our day.

First, do not underestimate the importance of doing what we can to rescue others from physical and especially spiritual challenges.

Second, gratefully accept the Savior’s Atonement. We all should strive to exhibit joy and happiness even as we face the challenges of life. Our goal should be to live optimistically on the sunny side of the street. I have observed my precious companion, Mary, do this her entire life. I have appreciated her sparkling, uplifting approach even as we have faced problems throughout the years.

My third counsel is to set aside consistent time to faithfully contemplate the Savior’s Atonement. There are many ways to do this in our personal religious observance. However, attending sacrament meeting and partaking of the sacrament are especially significant.

Equally important is regular attendance in a temple where possible. The temple provides a continuing remembrance of the Savior’s Atonement and what it overcomes. And, even more important, temple attendance allows us to provide a spiritual rescue for our deceased loved ones and more distant ancestors.

President Russell M. Nelson, at our last conference, emphasized this principle and added, “[Temple] blessings ... help to prepare a people who will help prepare the world for the Second Coming of the Lord!”

We must never forget the sacrifices and examples of prior generations, but our adulation, appreciation, and worship should be centered on the Savior of the world and His atoning sacrifice. I testify that the key to the Father’s plan of happiness is the Atonement wrought by our Savior, Jesus Christ. He lives and guides His Church. The Atonement of Jesus Christ provides the ultimate rescue from the trials we face in this life. In the name of Jesus Christ, amen.

прегледана (...) няма да има нищо по-удивително, нищо по-величествено, нищо по-всеобхватно от това деяние на благодат“.

Споделям три препоръки, които смятам за особено подходящи за нашето време.

Първо, не подценявайте важността на това да правите каквото можете, за да избавяте другите от физически и особено от духовни трудности.

Второ, с благодарност приемайте Единението на Спасителя. Всички ние следва да се стремим да показваме радост и щастие дори когато се изправяме пред трудностите на живота. Нашата цел следва да бъде да живеем оптимистично от слънчевата страна на улицата. Наблюдавам как моята безценна съпруга Мери прави това цял живот. Оценявам нейния блестящ, възвисяващ подход дори когато сме имали проблеми през годините.

Третият ми съвет е последователно да отделяте време да размишлявате с вяра върху Единението на Спасителя. Има много начини да правим това в нашето лично съблюдаване на религиозни практики. Въпреки това е особено важно да посещаваме събранието за причастие и да вземаме от причастието.

Също толкова важно е редовно да посещаваме храма, когато това е възможно. Храмът ни осигурява едно постоянно напомняне за Единението на Спасителя и това, което то преодолява. А дори още по-важното е, че посещаването на храма ни дава възможност да осигуряваме духовно избавление на нашите починали близки и по-далечни предци.

На последната конференция президент Ръсел М. Нелсън наблегна върху този принцип и добави: „(Храмовите) благословии (...) подпомагат подготовката на хора, които ще подготвят света за Второто пришествие на Господ!“.

Никога не бива да забравяме жертвите и примерите на предишните поколения, но нашите хвалебствия, признателност и поклонение следва да са съсредоточени върху Спасителя на света и Неговата единителна жертва. Свидетелствам, че ключът към плана на щастие на Отца е Единението, осъществено от нашият Спасител Исус Христос. Той е жив и ръководи Своята Църква. Единението на Исус Христос осигурява окончателното избавление от изпитанията, които срещаме в този живот. В името на Исус Христос, амин.